

σταμούς τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ οὕτω ἐπε-σεν ἄπειρον στίφος ἀετῶν καὶ γυπῶν ὅπερ μετὰ εἰ-
 νὰ διερευνήσω τὸν ῥοῦν τοῦ Πηνειοῦ. Οὐ-
 εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὰ ὄρη τῆς Ἑστιαϊώτιδος,
 κοιλάδας ἃς ὁ ποταμὸς διατρέχει μέχρι
 κλάων, καὶ ἀπεφάτισα νὰ συμπληρώσω τὸ
 αὐτὸ εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς κλασικῆς γῆς.
 κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὀλιγώτερον ἐντε-
 τοῦ Νέου Κόσμου (1).
 ἦδη φορὰν μετέβην εἰς Μίτσοβον προτιθέ-
 ἐτελέσω τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπιχείρησιν
 ἀμφίβολον λυκαυγές μόλις διέχυνε ἄχρουν
 τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰνάχου, καὶ ἐγὼ εἶχον κα-
 εἰς τὸν ἀειθαλῆ της περιβόλου. Δύο χιλιά-
 εἶσαν βήματα ὅπως διαβῶμεν τοὺς δύο
 τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐφθάσαμεν ἐπὶ τῆς ἀτραποῦ
 ἧτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὄρους Ποίου (2)
 ἐνομάζουσι σήμερον Πολιοιά.
 ἦσαν δάσος ἐλατῶν ὅπερ κατεῖχεν ἕως λεύκης
 ἡμερῶν, ὑπερηφῶδες ἐς πληθὺν χειμαζέων καὶ γα-
 εχηματιζομένων ἐπὶ τῶν ὕδατιν τῶν ἀπο-
 τειν τὰς πλακάδας σιτιβάδας τοῦ Πίνδου,
 εἶσαν ἐφθάσαμεν τὴν κυριωτέραν κορυφὴν του,
 περιήρησα θριγκὸν ἐρπύλλων ἐκτεινόμενον κυ-
 τὸ χρώμα του ἦτο παρεμφερές τῷ τῆς ῥη-
 ἡδὸν μὲν κατὰ τὸ ἔνδον, σπινθηροβολοῦν δὲ κα-
 ἔπειρον.
 ἡμερῶν εἰς τὸ ὕψος τοῦτο, μιᾶς ὥρας ἐδεήθημεν
 ἡμερῶν ἀναβῶμεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ζυγοῦ.
 ἡμερῶν Ἀνήλιον καλοῦσι, καὶ ἐφθάσαμεν καθ-
 ἡμερῶν ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ χρυσοῖ τὰ ὄρη. Ὁ
 ἡμερῶν, προσβληθεὶς ἀπὸ τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ
 ἡμερῶν ἀπέπυε διαφανῆ νέφη, ἅτινα ἤρροντο πρὸς τὸ
 ἡμερῶν τὸ προσφερόμενον εἰς τοὺς ἀθανάτους ὀλο-
 ἡμερῶν. Τὸ πᾶν ἀνήγγειλεν ἡμέραν φαίδραν τῆς ἀ-
 ἡμερῶν. Αἱ ἀρωματισμέναί διναι τοῦ ἀέρος αἶτινες
 ἡμερῶν ἐκ τοῦ βάθους τῶν κοιλάδων, ἐκυμάτιζον
 ἡμερῶν τὰς ἡδύπνους ὄσμας τῶν ἀνθισμένων πευ-
 ἡμερῶν χαμοδένδρων. Τὰ πτηνὰ ἦδον, καὶ τὰ φύλλα
 ἡμερῶν ἠδέως ἐδονοῦντο· οἱ δὲ ποιμένες ὑπὸ τὸν
 ἡμερῶν φλογέρας καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ αὐλοῦ των, ὡ-
 ἡμερῶν τὰ ποιμνία των σταλιζόντα εἰς τὸ ὑπαιθρον,
 ἡμερῶν νομάς τὰς κεκαλυμμένας εἰσέτι ἀπὸ δρότον.
 ἡμερῶν τὰ ἀνηχοῦντα βήματα κερβανίου τινος ἐ-
 ἡμερῶν ἐκ τοῦ χανίου τοῦ Ζυγοῦ καὶ διευθυνο-
 ἡμερῶν πρὸς τὴν Ἑπειρον· ἐνῶ ἐψηλαφούμεν γραμ-
 ἡμερῶν βράχων ἐκ τῶν ἀποκλειόντων τὴν εἰσοδον
 ἡμερῶν Βαταλίας, καὶ σχηματιζόντων προτειχίσματα ἐξα-
 ἡμερῶν περίπου ποδῶν. Οἱ δὲδηγοὶ θέλοντες νὰ μὴ ἐκ-
 ἡμερῶν ἐπυροβόλησαν, ἢ δὲ ἐκπυροσκόρητις ἐξήλα-

νὰ ἀμφίβολα διαπτώματα, διευθύνθη βραδέως πρὸς τὸ
 Κοπανίσιον ὄρος.
 Ἐλοξοδρομήσαμεν ἐπὶ τῆς κατεσκευασμένης διὰ
 τοὺς ὀδοιπόρους ἀτραποῦ, ἐγκαταλίποντες ἀριστερόθεν
 τὸ χανίον τοῦ Ζυγοῦ, τὸ καταφύγιον τῶν κερβανίων,
 ὅταν ὁ λαίλαψ ἐπαπειλῆ τὸ ἀπόκρημον τοῦτο μέρος.
 Ἐπαρτήρουν ὀλόγυρά μου σιτιβάδας γυμνάς πετρω-
 μάτων πρωτογενῶν, καὶ ἀνεγνώρῃσα μεταξὺ τινῶν ἰ-
 διαζόντων κατακασιμάτων, στρώματα θαλασσίου κογ-
 χυλίων παρεμβεβλημένων εἰς πλάκας εὐθραύστων τι-
 τανολιθῶν. Καὶ οὕτως ἐπανέυρον εἰς τὸ βασιλείον τῆς
 ἀπολιθώσεως καὶ συσσωματώσεως τοὺς αὐτοὺς καρ-
 πούς τῆς θαλάσσης, οὓς εἶδον μεμονωμένως ἀπὸλι-
 θωθέντας καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Κοπανεζίου. Ἥμεθα ἐπὶ
 ὄροπέδιου μεμονωμένου, ἐνθα οἱ αἰπόλοι δυσκόλως ἀ-
 καθάινουσι, ὅταν ὁ βορέας σηκῶν στροφάδας χιόνος,
 ἢ δινὰς καλοῦσιν. Ἐδύωχός εἰς τὴν ἀκρῆν ταύτην
 εὐρισκόμεν μόνον διὰ τῆς φαντασίας· διῆμι ἢ κείτης
 τοῦ ἔτους ὅπως μεταχειρισθῶ τὴν ἔκφρασιν τῶν ποι-
 μένων τοῦ Πίνδου, οἵτινες δίδουσι τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν
 ἀνοικίαν καθίστησι τερπνὰ τὰ ὄροπέδια ταῦτα, ἐφ' ὧν οἱ
 ἄνθρωποι θραύοντες τὰ δεσμά των παραδίδονται εἰς τρο-
 μερὰς μάχας, ὅταν, κατὰ τὰς ἰσημερίας, ὁ Νότος καὶ
 ὁ Βορέας φιλονεικοῦν περὶ τοῦ κράτους τῶν ἀνέμων.
 Ἐπανερχόμενοι πρὸς Β. διέβημεν τὸν Ζυγὸν καὶ
 ἕως μιλίου ἀναρρήχόμενοι ἐν ἀνωμάλῳ ἀτραπῷ, κατέ-
 βημεν δ' ἀπροσκλινοῦς, πρᾶνοῦς εἰς τὰ πεδία τῆς
 Θεσσαλίας. Ἦτον εἰσέτι ἡ πέμπτη καὶ ἡμίσεια τῆς
 πρώτης ὥρας· αἱ κοιλάδες ἐστιλβον, αἱ τερπνοὶ θέσεις
 ἐνεψυχούντο, αἱ ἐξοχαὶ σκιερῶς σκιαγραφημέναί ὑπὸ
 τῶν κορυφῶν τοῦ ὄρους τῶν συσκιωζομένων ἀπὸ κέ-
 δρους καὶ ἐλάτας, ἐφάνιντο ἐξυπνοῦσαι μετὰ τῶν βο-
 τάνων. Ἐντούτοις ὁ ἀὴρ ἀραιωθείς ἀπὸ τὴν ἐπιστρο-
 φῆν τῆς αὐγῆς, κατέστη ἐνοχλητικὸς ἐπὶ τοσοῦτον ὥ-
 στε μᾶς ἠνάγκασε νὰ βαίνωμεν, ὅπως θερμανθῶμεν·
 οἱ δὲ δὲδηγοὶ μας, ὠρληθέντες ἀπὸ τῆν περιστάσιν
 αὐτήν, ἐστρεψαν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Πηνειοῦ
 πηγῆν, ὅπως εἰς ταύτην ἀγνισθῶσιν.
 Καὶ ἀφοῦ ἐλούθησαν κατὰ τὴν θρησκευτικὴν τῶν
 συνήθειαν, ἐπροσκύνησαν πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀρχηγό-
 νου γῆς, εἰς ἣν ἅπασαι αἱ θρησκείαι ἀπευθύνουσι τὸ σέ-
 βας των. Ἐγὼ δὲ, καθήμενος ἐπὶ τοῦ δοχείου,
 ὅταν ὁ Πηνειὸς ῥέει διὰ ξυλίνου ὄχετοῦ ἐν τῷ μέσῳ
 ἀποτειχίσματος κατασκευαστοῦ, τὰ βλήματα μου ἐπὶ
 τῆς Θεσσαλίας περιεπλάνουν. Τὰ ὄρη τῆς ἐφάνιντο
 τότε ἀνυψούμενα καὶ ὁ ἥλιος ἐφώτιζε τοὺς αὐχένιας
 των· οὕτω θὰ ἐφάνησαν καὶ εἰς τὸν Δευκαλίωνα καὶ
 τὴν Πύρρην, ὅταν τὰ ὕδατα ὀλιγοστεύοντα ἀπεκάλυ-
 ψαν αὐτοῖς διὰ τοῦ ῥοῦ των, γαίας καὶ νέους τόπους. (1)

Ὁ περίφημος γεωγράφος Γουσσελίνος λέγει
 γεωγραφία, ὡς καὶ ἄλλαι ἐπιστῆμαι, πλανᾶ
 τὰς ἀναζητήσεις της, ἀμελήσαμεν τὸ πη-
 μῶν ὅπως ἐνασχοιηθῶμεν εἰς ἕτερον ἡμ-
 ῶν, καὶ ἡ βόρειος Ἀμερικὴ εἶναι μᾶλλον
 ἡμῶν τὴν σήμερον ἢ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ πελο-
 ῶν.

(1) Μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κατακλινοῦ, ὁ Ὀβι-
 διος οὕτω περιγράφει τὴν γέννησιν τῆς Θεσσαλίας;
 Flamina rursidunt; colles exire videntur.
 Surgit humus, crescunt leca decrescentibus undis
 Postque diem logam, nudata cacumina rilvae
 Ostendunt
 Metamorph. lib. 1.